

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-67>

THE ESSENCE OF THE PRINCIPLE OF EQUALITY IN THE LEGAL REGULATION OF THE PUBLIC SERVICE

СУТНІСТЬ ПРИНЦИПУ РІВНОСТІ У НОРМАТИВНО- ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

Kabanenko A. O.

*External Postgraduate Student
at the Department of Constitutional
and Administrative Law,
Zaporizhzhia National University
Zaporizhzhia, Ukraine*

Кабаненко А. О.

*здобувач кафедри конституційного
та адміністративного права
Запорізький національний
університет
м. Запоріжжя, Україна*

Згідно із стандартами права ЄС принцип рівності розуміється як встановлення заборони виникнення нерівних ситуацій, окрім випадків, що є об'єктивно необхідним та обумовленими публічними (суспільними) потребами та інтересами [1, с. 329–330].

Принцип рівності є стандартом не лише права ЄС, а і є принципом, що відображується у міжнародних актах і застосовується як основоположна засада врегулювання спорів застосовується в Європейському суді з прав людини.

Принцип рівності та недопустимості дискримінації закріплюється у Конституції Республіки Польща від 2 квітня 1997 р. [2]. У ст. 6 розділ 1 зазначено, що Республіка Польща створює умови для поширення та рівності доступ до культурних благ, що є джерелом ідентичності польської нації, її виживання та розвитку. У свою чергу, у ст. 11 розділ 1 було встановлено, що Республіка Польща забезпечує свободу творчості та діяльності політичні партії. Політичні партії об'єднуються на засадах добровільності та рівноправності громадян Польщі, щоб демократичними методами впливати на формування політики країни. У ст. 25 розділ 1 Конституція Республіки Польща гарантує існування церков та інших релігійних об'єднань рівні права. Найважливіші принципи, що стосуються питань, що обговорюються, включені до розділу II, що присвячено встановленню свобод, прав та обов'язків людини і громадянина. У ст. 30 Конституції Республіки Польща є посилення на гідність як природну, невід'ємну рису кожної людини, джерело всіх інших прав і суб'єктивних свобод, надання їй статусу недоторканності і зобов'язує всі державні органи поважати і захищати його. Гідність людини означає не тільки необхідність залишити йому

певну сферу автономії або свободи, але також заборона ставити його в ситуації, які можуть порушити цю гідність. З принципу гідності випливає з прав людини, це означає, серед іншого, заборона дискримінації, заборона переслідування або заборона посягання на тілесну недоторканність. У ст. 31 Конституції Республіки Польща закріплено принцип свободи. Принципи свободи не означають свободи, що громадянські права є необмеженими у реалізації, тому що вони повинні поважати потребу в повазі права інших людей. Однак, згідно з ним, є свобода робити те, що не передбачено законом прямо заборонено [2].

Принцип рівності у регуляції проходження публічної служби безпосередньо встановлюється із таким принципом як принцип професійності, що з врахуванням підходів, наявних в законодавстві зарубіжних країн (зокрема, у законодавстві Великобританії, Французької Республіки, Норвегії, Республіки Польща, Королівстві Іспанії, Італії, Федеративній Республіці Німеччині, Австрії, Швейцарії). Аналіз законодавства зарубіжних країн свідчить про те, що принцип рівності як принцип проходження публічної служби означає допустимість встановлення критеріїв добору на посаду, що складаються із основних вимог, з яких варто виокремити такі вимоги, як компетентність, відповідна освіта, досвід (стаж), професійні навички, недопущення сумнішся посад, постійне підвищення кваліфікації; та із допоміжних вимог, що розуміються як так звані «soft skills», і полягають у проявах ініціативності, неупередженості, об'єктивності, відданості народові. Важливе значення, що характеризують професійний рівень публічного службовця, відіграють морально-етичні якості особи, що полягають у встановленні відповідності таким вимогам, як чесність та порядність [3, с. 84].

Отже, принцип рівності є однією з основоположних засад у системі принципів проходження публічної служби. Він забезпечує справедливий та рівноправний доступ до публічної служби для всіх громадян незалежно від їхніх особистих характеристик або соціального статусу. Принцип рівності відображується: у його нормативному закріпленні (ст. 24 Конституції України); у забезпеченні рівного доступу до конкурсних процедур на зайняття посад у публічній службі, що корелюється із допустимістю встановлення на законодавчому рівні вимог щодо рівня професійної підготовки кандидата, його досвіду та кваліфікації, що не є проявом дискримінації; прозорості та відкритості здійснення адміністративних процедур, що має бути гарантовано доступом громадськості до процесів ухвалення управлінських рішень та актів; взаємозв'язком із іншими принципами проходження публічної служби (демократизму, соціальної справедливості тощо). Отже,

принцип рівності в системі публічної служби є фундаментальним елементом, що забезпечує справедливість та прозорість у відборі та просуванні кадрів. Його дотримання сприяє підвищенню довіри громадян до публічної служби та ефективності її функціонування.

Література:

1. Принцип рівності у праві: теорія і практика: монографія / передмова акад. НАН України Ю.С. Шемшученка; за заг. ред. Н.М. Оніщенко. Київ: Вид-во «Юридична думка», 2014. 344 с.

2. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Dz. U z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.

3. Мельничук Т. П. Принцип професіоналізму під час здійснення публічної служби в європейських державах. *Публічне управління та адміністрування в Україні*. 2018. Вип. 8. С. 80–84. URL: <http://www.pag-journal.iei.od.ua/archives/2018/8-2018/16.pdf>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-68>

TO THE UNDERSTANDING OF THE CONCEPT OF “SUBJECT OF PROCEEDINGS FOR REVIEW OF COURT DECISIONS BASED ON NEWLY DISCOVERED CIRCUMSTANCES IN ADMINISTRATIVE PROCEDURE”

ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «СУБ’ЄКТ ПРОВАДЖЕННЯ ІЗ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ ЗА НОВОВІЯВЛЕНИМИ ОБСТАВИНАМИ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ»

Korovchenko S. V.

*External Postgraduate Student,
Scientific Institute of Public Law
Kyiv, Ukraine*

Коровченко С. В.

*здобувач
Приватної установи
«Науково-дослідний інститут
публічного права»
м. Київ, Україна*

Беручи до уваги визначення поняття «суб’єкт провадження із перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами в адміністративному судочинстві», можна стверджувати, що сукупність загальних процесуальних прав, властивих учаснику провадження із